

(यहते यदुग्रहते च्यनुपपदते इति । यह+
“यहटृनिविगमस्त्” । ३ । ३ । ५८ । इति
च्यप् ।) यदुग्रहः । निर्बन्धः । (यथा, चार्या-
सप्रश्वाम् । ४४५ ।
“महति चीहे निहितः कुसमं वहु दत्तमचितो
वहुः ।
वक्षस्तदपि श्वेतर रव मखि । दृश्यहो
दितः ॥”
“दुष्टो यह आगहो यस्य पक्षे दुष्टाग्नौ यह-
चिति वियहः ।” इति तद्वीका ॥) यहणम् ।
(यथा, भागवते । ३ । १५ । ३५ ।
“सदोहरेरुपरावृत्त विभृत्सत-
पादय्यावपततामतिकातरेण ॥”)
रखोदामः । पूतवादयः । ते तु वालयहाः ।
(एतेवा नामानि विवरणाच्च वालयहश्च दद्य-
ाणि ॥*) संहितेयः । (यथा, रघुः । १२१८ ।
“सन्ध्याभक्षिपश्चस्य विराघो नाम राज्ञः ।
अतिहस्तार्गनावृत्य रामस्येन्द्रिरिव यहः ॥”)
उपरागः । स तु चन्द्रस्तर्थयोर्यहणम् । इति
मेदिनी । हे । ३ ॥ (यदुक्तं तिथित्वे ।
“भचिपादान्तरे राहोः केतोबां संस्थितो रवः ।
चतुर्यादान्तरे चन्द्रसदा समायते यहः ॥”)
यहार्णां नवसंख्यालेन यहश्चनेनापि नवमसंख्या
उच्यते । यथा, देवीमागवते । १ । ३ । ३ ।
“चतुर्वृश्चसहस्रच्च मात्स्यमादां प्रकौर्तितम् ।
नथा यहसहस्रां मार्केण्यं महाहुतम् ॥”
महादेवः । यथा, महाभारते । १३ । १७ । १७ ।
“चन्द्रः स्थः शृणिः केतुर्यहो यहपतिव्रेणः ॥”)
यहकलोलः, पुं, (यहस्य चन्द्रस्तर्थादेः कलोलः
विमर्हक इव ।) राहुः । इति विकाळशेषः ॥
यहणं, स्त्री, (यहते इति । यह+ भावे लुट ।)
स्त्रीकारः । (यथा, हे रामायणे । १६६ । १६ ।
“नशेकर्यहये तस्य भगुष्ठसोलनेष्यि वा ॥”
चाहरः । करः । उपलभिः । (यथा, रघुः ।
३ । २८ ।
“स दृश्यलच्छलक्षकपत्रकैः
च्यामावपुत्रैः ३ योमिरन्तिः ।
लिपेयर्थावद्यहेनो वाडमयं
नदौसुख्येनेव सप्तमाविश्वन् ॥”)
वन्धु । उपरागः । इति मेदिनी । ये ४५ ।
(यहन्ते वियथाः येन । यह+ करणे लुट ।)
इन्द्रियम् । इति राजनिर्वेगः । श्वः । इति
चटाधरः ॥ अथ सूर्यचन्द्रयहणकारणं यथा,—
“भचिपादान्तरे राहोः केतोबां संस्थितो रवः ।
चतुर्यादान्तरे चन्द्रसदा समायते यहः ।
यमित्रज्ञे रविस्तमाचतुर्दशगतः शशौ ।
पूर्णिमाप्रतिपद्मन्त्यौ राहुणा यस्यते शशौ ।
कुणपक्षे द्वतीयायां मासदेव यदि जायते ।
तत्त्वयोदये शूर्यां राहुणा यस्यते रवः ॥”*
यहणकालीनरविचन्द्रयोर्मध्येनाच्छादनाच्छादन-
कारणं यथा,—
“रविभौमनवांशे तु निरन्वयासमादिष्ठितः ।

बुधसैरिनवांशे तु मलिनं च्युदवर्षणम् ।
गुरोरंश्चकमासाद दृश्यते सवलाहकः ।
श्वशुक्रनवांशे तु प्राणदकाले महाव्यलम् ।
अन्यत्रायत्तभूती तौ दृश्यते द्वादितामरौ ॥”*
राहोवर्णविशेषे शुभासुभं यथा, (दृश्यत् संहि-
तायाम् । ५ । ५३-५८ ।)
“चेते चेमसुभित्वं बालगपीडाच्च
निर्दिशेदाहृते ।
अभिमयमनलवर्णे पीडा च हुताश्वरूपीनाम् ।
हारिते रोगोल्खणता शस्यानामैतित्वं विच्छंसः ।
कपिले श्रीव्रग्मसलस्वेहविच्छंसोऽय द्विर्भिर्वचम् ।
अरुद्यकिरणाशुरुपे दुर्भिं दृश्यो विहगपीडा ।
धूमामे चेमसुभित्वमादिशेषन्वद्विच्छ ।
कापोतादयकपिले श्यामामे चुद्धयं विनिर्दिशेत् ।
कापोतः शूद्राणां आधिकरः लग्नवर्णच्च ।
विमलकमलपीताभी वैश्वर्यंस्त्री भवेत् सुभि-
च्याय ।
सार्विद्युत्यमित्यं गैरिकरूपे च युहाणि ।
दूर्बलाकालश्यामे हरिद्रे वापि निर्दिशेन्वकम् ।
वाश्वनिमयसम्पदादीपाटकङ्कसुमोपमो राहुः ॥”
तद्वर्णनविधीये यथा,—
“सप्ताशुच्छेषु चतुर्थे दृश्यते तथा ।
नवमे च तथा चन्द्रे न कुञ्चाद्राहुदर्शनम् ।
जन्ममे जन्मराश्यौ च बहुश्चमगते तथोः ।
चतुर्थे द्वादशे चन्द्रे न कुञ्चाद्राहुदर्शनम् ।
यासदर्शनमान्वेणा चार्थहानिर्मैहङ्गयम् ।
जायते नाच सन्देहसातत्परिवर्जयेत् ॥
विप्रत्करप्रवरिसंचितेयु
वैनाशिकरूपे च ततं हि कर्म ।
सर्वं शृण्यां निष्कलमेव यसात्
क्षतेष्यि तत्त्वात्त्वं शुभं न किञ्चित् ॥”
तत्र कर्त्तव्यं कर्म यथा,—
“एकरात्रमुपोष्यै राहुः डृश्य चयं नरः ।
पुण्यमाप्नोति जला च ज्ञानं श्राद्धं विधानतः ॥
आदिविकरयैः पूर्णं पुनः पूतच वद्धिना ।
जलं याध्यातः ज्ञायात् यहशेष्युप्यावाहिणा ॥
सर्वं भूमिसमं दानं सर्वं याससमाहजाः ।
सर्वं गङ्गासमं तोयं यहयो नाच संशयः ॥
सर्वसेनापि कर्त्तव्यं श्राद्धं वै राहुदर्शने ।
अकुर्बाणस्तु तत्र श्राद्धं पङ्के गैरिव सौहति ।
आपदनमौ तीर्थं च चन्द्रस्तर्थयहै तथा ।
आमराहुङ्कृद्विः कार्यं शूद्रेण तु सदैव हि ॥
चन्द्रस्तर्थयहै ज्ञानं श्राद्धानवपादिकम् ।
कार्याणि मलमासेष्यि नित्यं नैमित्तिं तथा ।
सतीर्थैकेविध्यासे तक्षुदामनपर्वतोः ।
मन्त्रदीर्घा प्रकुर्बाणां मासवर्षादीन् न शोधयेत् ।
चन्द्रयहस्तन्दवारे सूर्यं सूर्यं यहस्तथा ।
चूडामणिरयं योगसंचानन्तफलं स्तृतम् ।
अन्यसादृश्यहयात् कोदिगुणमत्र फलं लभेत् ।
अवयवान्यप्रकारेण पुरुषरणमित्यते ।
यहयोर्कस्य चेन्द्रीं शुचिः पूर्वसुपेष्ठिः ।
नद्यां सप्तमगमित्या नामिमान्वेदके स्थितः ।

यहा पुरयोदके ज्ञात्वा शुचिः पूर्वसुपेष्ठिः ॥
यहणादिविषोक्तानं जपेन्मनं समाहितः ।
चन्मनरं द्वार्णेन क्रमाहोमादिकं चरेत् ।
तदन्ते महतीं पूजां कुर्याद्वाक्षणतपेष्यम् ।
ततो मन्त्रप्रविष्ट्यर्थं गुरुं संपूर्वं नोपयेत् ।
यवच मन्त्रसिद्धिः यादेवता च प्रसीदति ।
स्तुतके स्तुतके चैव न दीपो राहुदर्शने ।
ज्ञानमात्रात् कर्त्तव्यं दानश्राद्धविर्जितम् ॥”*
नक्षत्रविशेषे यहमे नराणां दोषस्तुप्राप्तिच्छ
यथा,—
“यस्मिंस्त्विजन्मनवत्रे यस्येते श्रिभिरास्तरै ।
तत्त्वातानां भवेत् पौडा ये नरा; शान्ति-
वर्जिताः ॥
यहयहपरिपीडितनाहृनेनक्षत्रदोषस्त-
नाय ।
सह ग्रतपुष्यैः चायात् फलिनीपलचन्दनो-
श्वीरैः ॥”
नाडोनक्षत्राणि च । चायादश्वयोऽश्राद्धादश्व-
चयोविंश्चपच्चविंशतयः ॥
“ताम्बपादं तिले: पूर्णं पूर्णं वा गच्छस्पिष्या ।
भास्त्ररथहये ददानाहृदेवोपपौडितः ॥
षट्काम्बोपरि निहितं शूद्धं नवनीतपूरितं
ददात् ।
नाचादिदोषश्वान्ते द्विजाय दोषाकरमहये ॥”
तत्र भोजनादिनिविधो यथा,—
“चन्द्रस्य यदि वा भानोर्यसिन्नप्रहनि भार्गव ।
यहयान्तु भवेत्तत्र तत्पूर्वां भोजनक्रियाम ।
नाचरेत् स्यम्ये चैव तथैवास्तु सुपागते ।
यावद् स्वामोदयस्तस्य नान्नीयात्तावदेव तु ।
सुक्तिं द्वादु तु भुज्ञोत ज्ञानं हत्वा परं२हनि ।
सूर्यमहि तु नान्नीयात् पूर्वं यामचतुर्थयम् ।
चन्द्रयहै तु यामीक्षीन् बालवृद्धातुरैविना ।
चर्वनं नौर्मयेद्वच्छ राहु राहोच्च स्तुतके ॥”
तत्राप्नीयं यथा,—
“सर्वेषामेव वर्जनां स्तुतकं राहुदर्शने ।
ज्ञात्वा कर्माणि कुर्बाते श्वतमन्तं विच्छंयेत् ।
यहयो श्रावमाशौर्यं विस्तृती खैतिकं स्तृतम् ।
तयोः सम्पत्तिमान्वेण उपस्थित्य क्रियाकमः ॥”
इति तिथादितत्वम् ॥* ॥
अथ योतिर्मते यहयस्तरूपं यथा । राहुः
प्रथियैक्षायां समाश्रित्वा चन्द्रं चन्द्रमाश्रित्वा
रविं यदाच्छादयति तत्र यासाख्यम् । किञ्चु
रविचन्द्रयोर्नै गतिरोधकस्तुतो यासः ॥* ॥
अथ यहयस्तावना । अमावस्यावसान-
समये यदि रविस्फृटराशादिः राहुकेलोः स्फृटराशादिभिसुल्लः किंवा दद्यमानपरितो
भवति तदा सूर्यमहयम् । पूर्णिमावसानकालं
यदि चन्द्रस्फृटराशादिः राहुकेलोः स्फृटराशादिभिसुल्लः किंवा चयोदयमानपरितो भवति
तदा चन्द्रपूर्णं स्यात् ॥* ॥ तस्य गणना-
प्रकारो यथा । अमावस्या श्रेष्ठवये पूर्णिमा-
वसाने च सूर्यसिंहान्तोक्तग्रियतामतौ यथा-